

6. A hatodik, a Bizottság azon nyilvánvaló hibájára alapított jogalap, hogy pénzügyi korrekciókat alkalmazott a 2006. mezőgazdasági év egységes támogatási rendszerére vonatkozó kiadásokon túl, ily módon beelértve ebbe az első és második pillérhez tartozó valamennyi intézkedést.
7. A hetedik, a Bizottság azon nyilvánvaló hibájára alapított jogalap, hogy a „Szankciók kiszámítására” vonatkozó anyagot nem a portugál hatóságok által benyújtott adatok fényében vette figyelembe, amely adatokból kitűnik a 796/2004/EK bizottsági rendelet 49. cikke (1) bekezdése rendelkezésének való megfelelés, valamint az is, hogy az Alap tekintetében nem állt fenn kockázat, ily módon a megtámadott határozat e tekintetben az arányosság elve megsértésének is minősül.
8. A nyolcadik, a Bizottság azon nyilvánvaló hibájára alapított jogalap, hogy a hivatkozott kötelezettségszegést nem a portugál hatóságok által benyújtott azon adatok fényében róta fel, amelyek bizonyítják a 796/2004/EK bizottsági rendelet 53. cikke rendelkezésének való teljes megfelelést.
9. A kilencedik, a Bizottság azon nyilvánvaló hibájára alapított jogalap, hogy nem vette figyelembe a portugál hatóságok által benyújtott azon adatokat, amelyek bizonyítják a 2237/2003 rendelet 21. cikke rendelkezésének való megfelelést a 2004. év, és a 796/2004/EK bizottsági rendelet 13. cikke (5) bekezdésének való megfelelést a 2005. év tekintetében a héjas gyümölcsű fák sűrűsége ellenőrzése vonatkozásában.
10. A tizedik, a Bizottság azon nyilvánvaló hibájára alapított jogalap, hogy a „Kiegészítő támogatási összegek” — különleges jogosultságokért kifizetett hústámogatások és SPS támogatások intézkedés keretében kifizetett összegekre korrekciókat alkalmazott.

2011. január 24-én benyújtott kereset — AECOPS kontra Bizottság

(T-51/11. sz. ügy)

(2011/C 139/37)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Felperes: AECOPS — Associação de Empresas de Construção, Obras Públicas e Serviços (Lisszabon, Portugália) (képviselők: J. da Cruz Vilaça és L. Pinto Monteiro ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérélmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- Az EUMSZ 263. cikknek megfelelően semmisítse meg a Bizottság által a 88 0369 P1. sz. ügyben 2010. október 27-én hozott határozatot, amellyel 37 056 405 portugál escudóra csökkentette az 1988. április 29-i C(88) 831

bizottsági határozattal jóváhagyott pénzügyi támogatás összegét, és ezzel egyidejűleg 294 298,41 euró összeg visszafizetését igényelte.

- A Törvényszék az Európai Bizottságot kötelezze a saját költségeinek és a felperes költségeinek a viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

1. Az első, a határozat elfogadása ésszerű határidejének túllépésére alapított jogalap, amely az alábbi részekből áll:

— az eljárás elévülése: a felperes úgy véli, hogy a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában már lejárt az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. december 18-i 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendelet 3. cikkében rögzített négyéves elévülési határidő. Másrészt még ha adott esetben meg is állapítanak ezen elévülési határidő megszakadását, annak időtartama több, mint kétszeresen eltelt anélkül, hogy az említett rendelet 3. cikke (1) bekezdése negyedik albekezdésének rendelkezéseivel összhangban bármilyen határozat született volna. Tekintettel a szóban forgó jog elvülésére, a megtámadott határozatot jogellenesnek és végrehajthatatlannak kell nyilvánítani;

— a jogbiztonság elvének megsértése: a felperes álláspontja szerint azon körülmény, hogy a Bizottság több mint húsz évet hagyott eltelni azon időpont, amikor a felhozott szabálytalanságok visszanyúlhatnak és a végleges határozat elfogadásának időpontja között, a jogbiztonság elvének megsértését feltételezi. Az Európai Unió jogrendjének ezen alapelve előírja, hogy mindenki jogosult arra, hogy az uniós intézmények ügyeiket ésszerű határidőn belül bírálják el;

— a védelemhez való jog megsértése: a felperes szerint sérült a védelemhez való joga, mivel a feltételezett szabálytalanságok megvalósulásának időpontja és a végleges határozat meghozatala közötti húsz évet meghaladó időszak eltelte megfosztotta annak lehetőségétől, hogy megfelelő időben — azaz akkor, amikor még rendelkezett a Bizottság által nem támogathatónak ítélt kiadások igazolására alkalmas dokumentumokkal — észrevételeket tegyen.

2. A második, az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalap: a felperes úgy véli, hogy a megtámadott határozat nem tesz eleget az EUMSZ 296. cikkben előírt indokolási követelményeknek. Az Európai Szociális Alap által odaítélt pénzügyi támogatás csökkentésének indokai még röviden sem szerepelnek a megtámadott határozatban, az Instituto de Gestão do Fundo Social Europeu azon levelében pedig, amellyel a határozatot a felperessel közölték, a legkisebb mértékben sem tüntették fel sem a támogatás csökkentését igazoló indokokat, sem azt, hogy melyek a támogatható kiadások. A felperes álláspontja szerint az indokolás megállapított hiányosságainak szintén a megtámadott határozat megsemmisítésére kell indítaniuk a Törvényszéket.